

[Forsvarsministeren.]

Bornholm, normal Bevogtning af Kaserner o. s. v. Endvidere maa der, som jeg har gjort opmærksom paa under Finanslovdebatten, tages Hensyn til, at der i Løbet af de 6 Maaneder, et saadant 10 000 Mands-Hold er inde, gaar 20 pCt. fra Geledsoldaterne, nemlig 12 pCt. til Befalingsmandsskoler, Korporalskoler og Kornetskoler, og 8 pCt. enten til Kassation eller til Overførelse til Hjelpetropper. Det vil sige, at der i Geledet, naar der er gaaet det halve Aar, staar 8 000 Mand tilbage af de 10 000, der er kommet ind. Hvis det ærede Medlem kan paavise noget Sted i den Samling af Opgaver, vi har haft, hvor det har været muligt at spare noget paa 8 000 Mand, saa ser jeg det gerne. Jeg ved nemlig ikke, hvor det kunde lade sig gøre. Idet man tæller de Tal paa Mandskab sammen, som nu engang er nødvendige ved Løsningen af de Opgaver, vi har, kommer man jo op til de 8 000 Mand.

Saadan er Sammenhængen, og derfor kan det ikke hjælpe noget, at det ærede Medlem siger, der kan drages en Sammenligning med 1937-Lovens indkaldte Mandskab. Det kan der jo overhovedet ikke. I Henhold til 1937-Lovens normale Regler var Indkaldelsen i Sommertiden vel en 6 000—7 000 Mand, og i Vintertiden var Danmark saa nogenlunde blottet for Soldater. Da var der højst et Par Tusind Mand inde, hvilket betød, at hvis der skulde være sket os noget i de Aar — det gjorde der —, maatte vi i hvert Fald anmode eventuelle ondsindede Magter om at komme paa den Tid, der var Sol og høj Himmel, og ikke i Vintertiden, for da var vi saa at sige blottet for alt, hvad der hed indkaldt Mandskab. Derfor kan der ikke drages nogen som helst Sammenligning mellem 1937-Lovens normale Krav, de Rammer, som 1937-Loven havde, og de Rammer og Opgaver, vi har nu. Der er hverken reelt eller formelt eller logisk nogen som helst Sammenligning mulig i de Forhold.

Det ærede Medlem vendte igen tilbage til det raadgivende Udvalg ved Materielkøb. Jeg kan ikke se Nyttens af et saadant raadgivende Udvalg, for jeg ved ikke, hvilke Raad man skal søge hos det. Hvis Rigsdagen bliver enig om at give en Bevilling til et bestemt Formaal, vil den vel paa dette som paa alle andre Omraader overlade til dem, der paa dette Punkt er og skulde være de teknisk mest sagkyndige, at foretage de Indkøb, der inden for Bevilningernes Rammer maa anses for at være baade rimelige og forsvarlige. Det er ikke Meningens, at man skal luske noget igennem Rigsdagen eller nogen andre Steder. Det

er klart, at alle de Bevillinger, der i saa Henseende søges, bliver begrundet, og man kan ogsaa meget vel med Hensyn til de 38 Mill. Kr. give en specificeret Anvisning til Finansudvalget, hvis det ønskes, paa, hvad det er, disse Penge skal bruges til.

Saa spørger det ærede Medlem, om de 38 Mill. Kr., man søger for det kommende Aar, er Maksimum. Det er inden for de militære Ministerier, som det er inden for andre Ministerier, at faar man en Bevilling, søger man at holde sine Anskaffelser inden for den Bevilling, man har faaet; det er som Fod i Hose. Derfor vil jeg sige, at denne Bevilling paa de 38 Mill. Kr. har jeg ikke ment i Øjeblikket at maatte stille Ændringsforslag om til Finanslovens anden Behandling, fordi jeg mener, det rent praktisk kommer til at ligge saadan, at hvis der paa Grundlag af de Forarbejder, der nu gøres inden for de to militære Ministerier med Hensyn til at opstille visse materialemæssige Rammer for en kortere eller længere Tid, opnaas Enighed, maa man selvfølgelig gaa til Rigsdagen og derefter passe alle disse Spørgsmaal sammen, saaledes at Bevillingen paa de 38 Mill. Kr. muligvis falder bort eller muligvis bliver indpasset paa en anden Maade i det System, som man forhaabentlig kan naa til Enighed om mellem alle Partier i Forsvarskommissionen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Christiansen: Jeg har forstaaet paa den højtærede Forsvarsminister, at han med Hensyn til Indkøbene af Materiel har den fornødne Sagkundskab ved Haanden, saaledes at Nedsættelse af et Udvalg til at bistaa i saa Henseende ikke skulde være nødvendig. Det maa vel saa betyde, at den højtærede Forsvarsminister er fuldt tilfreds, baade med Omfanget af det, der er købt og skal betales, og med Hensyn til Arten af det Materiel, som det drejer sig om. Sagen er imidlertid den, at der i Befolkningen og ogsaa i særlige Kredse ikke er nær den samme Tilfredshed med Hensyn til det Materiel, det her drejer sig om, og derfor er jeg stadig ikke sikker paa, om ikke den højtærede Minister vilde gøre ganske klogt i at prøve den Tanke, der er udkastet her, saaledes at man i højere Grad end hidtil kunde fæste Lid til, at de Køb, der foretages, foretages under den strengeste Kontrol og med den strengeste Omhu.

Den højtærede Minister gentog villigst sine talmæssige Oplysninger med